

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 4Tk/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120211101
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Harabin
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1120211101.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v senáte zloženom z predsedu senátu E.. L. P. a prísediacich Mgr. Denisy Žiakovej a Ing. Pavla Ščepána, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému J. D., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom 27. októbra 2021 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

J. D. narodený XX. X. XXXX Y. L., trvale bytom J., toho času v ÚVV Bratislava,
s a u z n á v a v i n n ý m, ž e

dňa 4. decembra 2019, v presne nezistenom čase od 18.00 h do 20.00 h v Pezinku na Fajgalskej ulici nad cvičiskom psov v priekope vedľa cesty, vedúcej do vinogradov, po predchádzajúcom verbálnom konflikte, úmyselne usmrtil C. Y., K.. A., nar. XX.XX.XXXX tak, že ju fyzicky napadol a kuchynským nožom so zeleno - bielou rukoväťou a bielou čepeľou s farebným kvetinovým vzorom s celkovou dĺžkou 31,8 cm a dĺžkou ostria 18,3 cm, jej spôsobil viaceré bodné rany vo vlasatej aj tvárovej časti hlavy, hlbšie a hlboké bodné rany hrudníka, povrchové aj hlbšie bodné a bodno-rezné rany na ľavej hornej končatine, hlboké bodné rany chrbta, následkom ktorých poškodená utrpela poranenie ľavých pľúc, osrdcovníka, steny pravej a ľavej komory srdca so zakrvácaním od srdcovníkového vaku a ľavej pohrudnicovej dutiny, bodnú ranu brucha prenikajúcu do dutiny brušnej, v dôsledku čoho došlo k úrazovo - krvácajúcemu šoku, ktorý bol bezprostrednou príčinou smrti poškodenej C. Y.,

t e d a

iného úmyselne usmrtil,

č í m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1 Trestného zákona

Za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 145 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, § 36 písmeno l), § 37 písmeno m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) rokov.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1, § 78 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 4 písmeno j) Trestného zákona, súd obžalovanému ustanovuje povinnosť podrobiť sa psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 83 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona súd ukladá zhabanie veci - kuchynského noža so zeleno - bielou rukoväťou a bielou čepeľou s farebným kvetinovým vzorom s celkovou dĺžkou 31,8 cm. a dĺžkou ostria 18,3 cm..

Podľa § 83 odsek 2 Trestného zákona sa vlastníkom zhabanej veci stáva štát.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému Z. Y., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom V. XXX, S. Š. škodu vo výške 1.250,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní konanom v predmetnej trestnej veci súd umožnil urobiť obžalovanému J. D. vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a/, b/ a c/, odsek 4 Trestného poriadku, pričom obžalovaný po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, teda že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava z 8. 7. 2020, č. k. 1 Kv 78/19/1101 - 52 po jeho úprave prokurátorom na hlavnom pojednávaní pri prednesení obžaloby v tom smere, že modifikoval skutok tak, že z neho vypustil posledný riadok: „pričom obvinený musel mať vedomosť o tom, že poškodená C. Y. má viac ako 60 rokov,“; právnu vetu zmenil na: „iného úmyselne usmrtil“ a právnu kvalifikáciu skutku zmenil na obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák., a to vzhľadom na to, že to vyplýva z vykonaného dokazovania, ako aj s poukazom na ustálenú súdnu prax. Súd následne postupoval v súlade s § 257 odsek 5 Trestného poriadku a obžalovanému položil otázky podľa § 333 odsek 3 písmeno c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, na ktoré obžalovaný vo všetkých prípadoch odpovedal zhodne „áno“. Súd potom v súlade s ustanovením § 257 odsek 7 Trestného poriadku po súhlasnom vyjadrení procesných strán uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného, ktorým uznal vinu zo spáchania skutku, ktorý je predmetom obžaloby (po vyššie uvedenej úprave) a uznesením podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody a prípadne aj o ochrannom liečení.

V súvislosti s predmetom dokazovania súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, a to faktúry z č. I. 73 (kremačné služby); pokladničného bloku z č. I. 74 (urna); odpisu registra trestov obžalovaného z č. I. 527 - 528; CESDAPu z č. I. 523 - 526; výpisu z ústrednej evidencie priestupkov z č. I. 418 - 419; oboznámením súdnych spisov Okresného súdu Malacky sp. zn. OT/9/2018 a Okresného súdu Pezinok sp. zn. 1T/73/2017 a prečítaním znaleckých posudkov znalkyne H.. U. H. č. 12/2020 z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria z č. I. 275 - 291, znalca K.. H.. G. F., J.. č. 16/2020 z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality z č. I. 294 - 306 a znalcov H.. G. Y., J.., C. H.. Ľ. H. č. 14/2020 a č. 22/2020 z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdneho lekárstva z č. I. 215 - 268.

K výroku o treste, ochranných opatreniach a náhrade škody

Na základe takto vykonaného dokazovania a po vyhodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne spôsobom uvedeným § 2 odsek 12 Trestného poriadku dospel súd k záveru, že výsledky dokazovania vykonaného pred súdom na hlavnom pojednávaní v predmetnej trestnej veci neodôvodňujú uložiť obžalovanému žiaden z alternatívnych trestov nespojených s trestom odňatia slobody, ako ani trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu (vzhľadom na trestnú sadzbu), ale u obžalovaného považoval za adekvátne pôsobiť na neho nepodmieneným trestom odňatia slobody ukladaným na spodnej hranici trestnej sadzby stíhaného trestného činu.

Pri ukladaní trestu súd dôsledne vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, ktorý okrem iného vychádza z jednoty represie a prevencie, ako aj zo všetkých relevantných kritérií upravených v § 34 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, z ktorých je súd povinný vychádzať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 2 Trestného zákona, páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd vychádzal z trestnej sadzby upravenej v § 145 odsek 1 Tr. zák. (15 až 20 rokov), pričom pri ustálení konkrétnej trestnej sadzby bol súd okrem ostatných kritérií upravených v § 34 odsek 4 Trestného zákona povinný posúdiť aj existenciu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností a vzájomný pomer medzi nimi. U obžalovaného J. D. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písmeno l/ Tr. zák. - obžalovaný sa od začiatku trestného stíhania priznával k spáchaniu trestného činu, čo zopakoval aj na hlavnom pojednávaní, kde urobil vyhlásenie o vine a trestný čin úprimne oľutoval). Súčasne zistil jednu príťažujúcu okolnosť (§ 37 písmeno m/ Tr. zák. - prechádzajúce odsúdenia obžalovaného za trestné činy). Na tomto základe, z dôvodu rovnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, u obžalovaného nedošlo k úprave trestnej sadzby postupom podľa § 38 odsek 3 resp. ods. 4 Trestného zákona.

Súd ukladal trest samostatný a nie súhrnný vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Pezinok rozsudkom zo 6. 2. 2020, sp. zn. 1T/73/2017, ktorý by prichádzal do úvahy, ak by Okresný súd Pezinok v citovanej veci (1T/73/2017) uložil tresty správne (mal ukladať dva tresty, jeden súhrnný a jeden samostatný), a to súhrnný trest len za skutok pod bodom 1/ (obdobie neplatenia výživného od augusta 2016 do februára 2017) k trestu uloženému vo veci Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/9/2018 (skutok z 27. 1. 2018) s ktorým je skutok pod bodom 1/ vo veci Okresného súdu Pezinok v súbehu. Skutok pod bodom 2/ vo veci Okresného súdu Pezinok (obdobie neplatenia výživného od apríla 2017 do 4. 12. 2019) už však nebol v súbehu so skutkom vo veci Okresného súdu Malacky, keďže bol dokonaný 4. 12. 2019, pričom vo veci Okresného súdu Malacky bol obžalovanému doručený trestný rozkaz 30. 1. 2018 (aj právoplatný), teda pred dokonaním skutku pod bodom 2/ vo veci Okresného súdu Pezinok, v ktorom prípade išlo už o recidívu a obžalovanému mal byť za skutok pod bodom 2/ ukladaný samostatný trest. Ak by tomu tak bolo, Okresný súd Bratislava I by v tejto veci ukladal súhrnný trest práve k trestu Okresného súdu Pezinok, ale len za skutok pod bodom 2/. Keďže Okresný súd Pezinok uložil trest nesprávne, Okresný súd Bratislava I už nemohol načrtnutý nedostatok v tejto veci reparaovať a obžalovanému uložil trest samostatný.

S prihliadnutím na uvedené, vychádzajúc z ustálenej trestnej sadzby (15 až 20 rokov) a so zreteľom na výsledky dokazovania, najmä prihliadajúc na priznanie a oľutovanie skutku obžalovaným od začiatku trestného stíhania a s tým súvisiace i jeho vyhlásenie o vine urobené na hlavnom pojednávaní, v kontexte ešte stále relatívne mladého veku obžalovaného, zároveň otca oficiálne dvoch detí, ale rovnako berúc do úvahy aj pomerne brutálny spôsob vykonania skutku (29 bodných resp. bodno - rezných rán) a trestnú minulosť obžalovaného (4 odsúdenia z toho 2 zahladené), považuje súd za primerané a spravodlivé pôsobiť na obžalovaného trestom odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, konkrétne vo výmere 15 rokov. Takáto výmera trestu podľa názoru súdu odzrkadľuje a zohľadňuje všetky vyššie uvedené zásady pre ukládanie trestov, pričom v prípade obžalovaného J. D. je vzhľadom na povahu skutku - obzvlášť závažný zločin, potrebné dôsledne uplatňovať aj represívnu funkciu trestného práva rešpektujúc pritom zásadu jednoty prevencie a represie. Inak povedané, na obžalovaného je nevyhnutné pôsobiť nielen preventívne a výchovne, ale aj s uplatnením zodpovedajúcej represie. Uvedené je dané závažnosťou jeho konania a spôsobeného následku (smrť obete), ale aj tým, že menovaný bol pred spáchaním stíhaného trestného činu odsúdený za trestné činy celkom 3 krát a jeden krát odsúdený po

spáchaní skutku (z toho dve odsúdenia zahladené) a to v relatívne mladom veku (aktuálne 32 rokov). Z odpisu registra trestov vyplýva, že súdmi Slovenskej republiky bol obžalovanému zatiaľ 1 krát uložený nepodmienečný trest (za neplatenie výživného § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Tr. zák. - 1 rok a 6 mesiacov). Pri ostatných odsúdeniach mu boli ukladané podmiennečné tresty resp. trest povinnej práce. Išlo o odsúdenia za ublíženie na zdraví, porušovanie domovej slobody, výtržníctvo či nebezpečné vyhrážanie. Napriek citovaným odsúdeniam k náprave obžalovaného evidentne nedošlo a teda ani doposiaľ ukladané tresty nesplnili svoj účel.

Súd pri určení výmery trestu bral do úvahy priznanie a oľutovanie skutku obžalovaným, ktorý okrem bezprostredných momentov po skutku, jeho spáchanie od začiatku trestného stíhania priznával a ľutoval, s orgánmi činnými v trestnom konaní spolupracoval a učinil tak aj pred súdom na hlavnom pojednávaní, kde sa pozostalým aspoň verbálne ospravedlnil. Pri aplikácii § 39 ods. 4 Tr. zák. (v zmysle judikatúry možné použiť aj pri vyhlásení viny) by prichádzalo do úvahy uloženie trestu minimálne na 10 rokov. Súd na tomto mieste zvyrazňuje, že bral zreteľ na priznanie obžalovaného a jeho vyhlásenie na hlavnom pojednávaní, ako aj skutočnosť, že podľa vykonaného dokazovania nejde o kriminálnika - recidivistu, ktorý by bol už niekoľkokrát vo výkone trestu za násilnú trestnú činnosť (doteraz 1 x nepodmienečný trest za neplatenie výživného), avšak, zároveň je nevyhnutné vnímať najmä brutálny spôsob spáchania skutku, kedy obžalovaný spôsobil obeť 29 bodných resp. bodno - rezných rán. Výmera trestu pod základnú sadzbu 15 rokov, minimálne na 10 rokov, by preto podľa súdu bola neprimerane mierna vzhľadom na povahu skutku, ako aj spôsob jeho spáchania. Rovnako sú prítomné aj minulé odsúdenie obžalovaného, stále v relatívne mladom veku, ktoré poskytujú určitý obraz o správaní obžalovaného, kedy sa dopustil, aj keď oveľa miernejšej trestnej činnosti, voči žene, konkrétne nebezpečného vyhrážania - vec Okresného súdu Malacky sp. zn. 0T/9/2018 či výtržníctva alebo ublíženia na zdraví. Dopustil sa aj troch priestupkov, z toho dva vulgárnej/výhražnej povahy. Okrem vyššie citovanej trestnej veci neplatenia výživného však doteraz nebol vo výkone nepodmienečného trestu. Všetky načrtnuté skutočnosti odôvodňujú pôsobiť na obžalovaného nepodmienečným trestom na spodnej hranici sadzby, bez jej zníženia aj keď na to sú splnené zákonné podmienky (§ 39 ods. 4 Tr. zák.), nakoľko je potrebné hodnotiť osobu obžalovaného, všetky okolnosti skutku a jeho spáchania vo vzájomných súvislostiach a nielen priznanie a oľutovanie obžalovaného izolovane. Súd v tomto kontexte zdôrazňuje, že zohľadnil priznanie a oľutovanie obžalovaného, avšak zároveň je potrebné, aby obžalovaný niesol za svoje správanie aj adekvátnu zodpovednosť a znášal zaň príslušné následky.

Trest prevyšujúci spodnú hranicu by v predmetnej veci nebol podľa súdu primeraný, keďže, ako už bolo uvedené, nejde o násilného kriminálnika recidivistu, na ktorého je nutné pôsobiť trestom na hornej hranici sadzby, trest vo výmere 15 rokov považuje súd za dostatočný, pričom poukazuje i na znalecký posudok K.. H.. G. F. (odbor psychológia), z ktorého vyplýva, že bilanciou pozitívnych a negatívnych resocializačných faktorov je pravdepodobná pozitívna resocializačná prognóza obžalovaného.

Všetky vyššie uvedené skutočnosti z hľadiska posúdenia osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy svedčia pre záver, že iný druh trestu by svoj účel neplnil. Vzhľadom na doterajší život obžalovaného (4 odsúdenia /2 x z toho zahladené, 1 x nepodmienečný trest /) v stále relatívne mladom veku, je potrebné mať na zreteli aj ochranu spoločnosti pred páchaním trestných činov zo strany obžalovaného a rovnako tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu trestu v rámci ktorej je dôvodné pôsobiť na neho nepodmienečným trestom vo výmere 15 rokov, ktorý zodpovedá povahe trestného činu, priznaniu páchatel'a, spôsobu jeho spáchania a spôsobenému následku, zavineniu v podobe priameho úmyslu, ako aj možnosti nápravy páchatel'a.

Zo všetkých uvedených hľadísk súd výmeru trestu hodnotí za dôvodnú, adekvátnu a spravodlivú.

Nakoľko sa obžalovaný dopustil obzvlášť závažného zločinu, súd ho v súlade s § 48 odsek 3 písmeno b) Tr. zák. pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom na právnu kvalifikáciu skutku - obzvlášť závažný zločin vraždy a uložený nepodmienečný trest, súd uložil obžalovanému i ochranné opatrenie - ochranný dohľad na 3 roky, a to najmä s poukazom na povahu žalovaného skutku a osobu páchatel'a, kedy je dôležité, aby aj po vykonaní trestu bol obžalovaný pod určitou kontrolou a hlásil sa. V rámci ochranného dohľadu mu súd uložil povinnosť podrobiť sa psychoterapii alebo zúčastniť sa psychologického poradenstva, nakoľko podľa

záverov znaleckého posudku H.. U. H. (odvetvie psychiatria), obžalovaný síce nie je bezprostredne pre spoločnosť nebezpečný (nekonštatovala u neho duševnú poruchu v pravom zmysle slova), avšak s poukazom na osobnostnú štruktúru obvineného sa nedá vylúčiť opakovanie porúch správania v záťažových situáciách, pričom navrhla obvinenému uložiť ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Keďže pre uloženie ochranného liečenia neboli splnené zákonné podmienky, súd obžalovanému uložil citovanú povinnosť ako súčasť ochranného dohľadu.

Nakoľko obžalovanému nepatrí kuchynský nôž, ktorý použil na spáchanie trestného činu vraždy, súd v súlade s § 83 odsek 1 písm. d) Tr. zák. uložil i ochranné opatrenie - zhabanie veci - predmetného kuchynského noža, ktorého vlastníkom sa v zmysle § 83 ods. 2 Tr. zák. stáva štát.

Vzhľadom na dikciu § 287 odsek 1 veta druhu Trestného poriadku a uznanie obžalovaného za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe (po jej úprave pri prednesení), súd obžalovaného zaviazal aj na náhradu škody spôsobenej trestným činom, a to poškodenému, manželovi obete - Z. Y. v rozsahu preukázaného a riadne uplatneného nároku (náklady na kremačné služby a urnu), ako vyplýva z výroku rozsudku.

S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciaci tohto rozsudku.

Rozsudok bol senátom prijatý jednomyseľne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Bratislava I. Odvolanie nemôže podať obžalovaný voči výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom predpokladaným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku. Právne účinne ho nemôžu podať osoby, ktoré sa tohto práva výslovne vzdali.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.